

[Rahbæk Møller]

de, og det gør det dyrt. Og når dertil lægges de omkostninger, der altid er forbundet med at flytte, uanset om det er Danmark eller et andet land, man flytter til, nemlig forhøjede boligudgifter, problemer med at skaffe ægtefællen indkomst, skoleudgifter osv., så bliver det en dyr fornøjelse at flytte til Danmark.

Det er en af årsagerne til, at vi har brug for en reform, der omlægger vores skattestruktur, så den i højere grad ligner vore samhandelspartners. Det vil gøre dette problem og mange andre problemer lettere at løse.

Jeg håber, at vi snarest muligt får gennemført en sådan strukturreform. Jeg må konstatere, at det eneste, der holder tilbage, er, at vi har en handlingslammet regering, men o.k., det er situationen.

Og spørgsmålet er så: Skal vi lave smårettelser i mellemtiden for at gøre problemet lidt tåleligere? Ja, det skal vi vel, og derfor var vi også rimeligt positive, da regeringen kom med sit forslag om at give tilskud til udenlandske forskere. Vi kunne faktisk støtte det under én forudsætning, nemlig at forslaget udvidedes, så det ikke kun er tekniske forskere, men enhver type forskere, der kan få tilskuddet.

Socialdemokratiets og CD's forslag er ringere end regeringens på tre punkter:

Personkredsen er anderledes. Det handler ikke kun om forskere, men specialister generelt. Til gengæld handler forslaget, så vidt jeg kan læse det, kun om specialister på virksomheder. Det vil sige, at lektoren i arkæologi lige så godt kan blive hjemme. Nu er det kun olieeksperten. Det er det ene.

Det andet er, at det gives som et fradrag og ikke som et tilskud. Og er der nogen erfaring, vi har – det ved jeg også gælder Socialdemokratiet og CD – så er det, at fradrag er resistente; det er tilskud ikke. Med andre ord: Har man indført et fradrag i skattelovgivningen, er det svært at slippe af med igen, hvis begrundelsen delvis bortfalder. Derimod kan man slippe af med et tilskud igen.

Endelig for det tredje: Hvem skal administrere det? Ifølge regeringens forslag var det forskningsrådene. Ifølge Socialdemokratiets og CD's forslag er det skattevæsenet. Enhver med bare en smule kendskab til skattevæsenet ved – uden at anfægte deres ekspertise – at det at gøre dem til eksperter på alle mulige områder, hvor de skal skelne mellem, om en person

laver dit eller dat, om han er nødvendig eller ej, har de meget svært ved at håndtere.

Af disse grunde afviser vi forslaget, men vi vil som sagt fortsat støtte regeringens med den bemærkning, jeg gjorde før.

**Ole Donner (FP):**

Da vi i Fremskridtspartiets folketingsgruppe drøftede det her forslag, så sagde vi med det samme, at det kunne vi ikke støtte. Vi mente, at det ikke var særlig klogt at begynde at lette skatten alene for udlændinge, og vi mente ikke, at det var rimeligt at tilføje endnu en lov til de udviklede regler, vi har i forvejen. Vi mente også, at der var muligheder for, at man kunne spekulere i et sådant forslag, og derfor kunne vi ikke støtte forslaget.

Men så må jeg sige, at da vi begyndte at læse den skriftlige fremsættelse, hvor der står:

»Forslaget er en følge af, at det danske skattesystem er indrettet på en i forhold til udlandet særegen måde, hvorfor udlændinge med et midlertidigt ophold alene konfronteres med de høje beskatningsprocenter.«

Og da vi senere i bemærkningerne til forslaget læste: »I Danmark har vi enestående høje indkomstskatteprocenter«, ville jublen i vores folketingsgruppe ingen ende tage, og den har knap lagt sig endnu.

Nu har vi siden 1973 her fra denne talerstol tordnet mod den for høje indkomstbeskatning, og så kommer Danmarks største parti, Socialdemokratiet, og siger: Det må vi gøre noget ved. Og det vil vi meget gerne være med til.

Vi har konstateret, at der er tale om et beslutningsforslag, og vi vil meget gerne være med til sammen med alle de øvrige partier at stille en række ændringsforslag, hvor vi pålægger regeringen at sørge for at få nedbragt indkomstskatten for alle nøglepersoner. Og alle nøglepersoner er, set med Fremskridtspartiets øjne, personer, der har et arbejde i Danmark. Alle, der har et arbejde, der er meningsfyldt, er nøglepersoner, og det hvad enten de er renovationsarbejdere eller andet.

Derfor glæder vi os umådelig meget til det, jeg forudser bliver et stort udvalgsarbejde, for jeg kan se, at vi må komme temmelig vidt omkring. Jeg kan konstatere, at der er stort flertal for, at der nu tages fat på de ting. Det takker vi for.